

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a Mgr. Lenky Bahýřové v právní věci žalobce: **R. S.**, zastoupený Mgr. Zdeňkem Vojtáškem, advokátem se sídlem Fibichova 1141/2, Olomouc, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2020, č. j. KUOK 124313/2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 21. 6. 2021, č. j. 65 A 127/2020 – 64, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **15 dnů** od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši **1000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.
- III. Soud **vyzývá** žalobce, aby ve lhůtě **15 dnů** od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) za podanou kasační stížnost, který činí podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků částku **5000 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2020, č. j. KUOK 124313/2020 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Šternberk (dále jen „stavební úřad“) ze dne 14. 9. 2020, č. j. MEST 97778/2020 (dále jen „prvostupňové správní rozhodnutí“), jímž byla zamítnuta žalobcova žádost o dodatečné povolení změny stavby před jejím dokončením, a to rodinného domu v obci H. na pozemku parc. č. X, v k. ú. H., spočívající v provedení rozšíření obvodu severozápadní části tohoto rozestavěného rodinného domu za účelem zřízení garáže pro osobní automobil. Krajský soud žalobu zamítl rozsudkem ze dne 21. 6. 2021, č. j. 65 A 127/2020 – 64 (dále jen „napadený rozsudek“).

[2] Žalobce (dále jako „stěžovatel“) podal proti napadenému rozsudku dne 9. 8. 2021 kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. V ní velmi obsáhle argumentuje, proč považuje prvostupňové i napadené správní rozhodnutí, jejichž závěry údajně převzal krajský soud, za nezákonná. Závěrem svého podání lakonicky uvádí, že *„je potřeba zátímně upravit poměry účastníků pro žalobci brozící vážnou újmu (zde odstranění stavby RD v důsledku probíhajícího řízení*

o odstranění stavby), kterou by následně nebylo možno odčinit, a proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.“

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřil tak, že s tímto postupem nesouhlasí; má za to, že by tím došlo k rozporu s důležitým veřejným zájmem spočívajícím v dodržování stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů. Dále rekapituloval celé předcházející správní řízení a taktéž se obsáhle vyjádřil k věcným výhradám stěžovatele vůči správním rozhodnutím.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Jde o institut výjimečný, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011 - 115, dostupné, stejně jako ostatní zde citovaná rozhodnutí, na www.nssoud.cz).

[5] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovateli oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 – 50, či ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32). Stěžovatelem uvedená tvrzení přitom musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[7] Nejvyšší správní soud v posuzovaném případě nedospěl k závěru, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu (resp. napadeného správního rozhodnutí) znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, resp. veřejnému zájmu.

[8] Stěžovatelem tvrzený následek - odstranění stavby rodinného domu sice nepochybně představuje citelnou újmu, jelikož jednoznačně může vést k nevratnému porušení práv stavebníka, které by již nebylo možné zhojit ani případným rozhodnutím v jeho prospěch, jež by v takovém případě bylo pouze akademického charakteru a nemohlo by mu poskytnout jinou než pouze hypotetickou ochranu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2017, č. j. 2 As 333/2016 – 52, ze dne 15. 6. 2016, č. j. 6 As 107/2016 – 40 či ze dne 10. 11. 2015, č. j. 6 As 230/2015 – 17). Nejvyšší správní soud však zdůrazňuje stěžejní skutečnost, že předmětem tohoto soudního přezkumu není rozhodnutí o odstranění stavby, nýbrž toliko rozhodnutí stavebního úřadu zamítající žádost stěžovatele o dodatečné povolení změny stavby před jejím dokončením.

[9] Platí přitom, že řízení o dodatečném povolení stavby není součástí řízení o odstranění stavby; jedná se o samostatné řízení s odlišným předmětem. Na rozdíl od předešlé právní úpravy

pokračování

[srov. § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)], současný stavební zákon vychází z toho, že i přes vzájemnou návaznost jde o samostatná řízení s odlišným předmětem. Dle § 129 odst. 2 stavebního zákona: „[p]okud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti.“ Také judikatura dovodila, že podání žádosti o dodatečné povolení stavby má za následek zahájení nového řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 51/2010 – 214). Napadeným rozhodnutím přitom nebylo nařízeno odstranění předmětné stavby; teprve v případě naplnění podmínek pro exekuci rozhodnutí o odstranění stavby by bylo možno uvažovat o hrozbě nenahraditelné újmy. Již Krajský soud v Praze v usnesení ze dne 8. 10. 2014, č. j. 48 A 35/2014 – 29, vyslovil, že „je-li předmětem řízení před soudem rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby, jen stěžující může soud hodnotit újmu žalobců, která jim případně vznikne v důsledku jiného pokračujícího řízení, jebož další průběh a výsledek nelze v současnosti jakkoliv předvídat.“ (shodně srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2010, č. j. 1 As 96/2010 – 121, ze dne 30. 6. 2016, č. j. 6 As 129/2016 - 19, ze dne 21. 1. 2019, č. j. 2 As 426/2018 – 26, či ze dne 21. 1. 2021, č. j. 1 As 481/2020 - 21).

[10] Stěžovatel tedy v projednávané věci neprokázal existenci nepoměrně větší újmy, neboť neprokázal žádnou újmu na své straně; jak shora konstatováno, předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, jímž žalovaný toliko zamítl jeho žádost o dodatečné povolení změny stavby. Kasační soud proto po posouzení povahy napadeného rozhodnutí a zvážení značně stručného odůvodnění tvrzené újmy stěžovatele dospěl k závěru, že výkon, resp. jiné právní následky napadeného rozsudku, pro stěžovatele samy o sobě nepředstavují bezprostředně hrozící újmu na právech. Hrozící následek v podobě povinnosti odstranit stavbu totiž není bezprostředně spojen s dopady výsledku řízení o dodatečném povolení stavby, ale až s účinky případného navazujícího rozhodnutí o odstranění stavby. Protože nebyla splněna již první podmínka pro přiznání odkladného účinku, soud se dále nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. Kasační stížnosti proto výrokem I. tohoto usnesení odkladný účinek nepřiznal.

[11] Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

[12] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, poplatkové povinnosti a stěžovatel nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud výrokem II. tohoto usnesení, že stěžovateli se ukládá zaplatit ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[13] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích je pak s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5000 Kč.

[14] Tento soudní poplatek nebyl současně s podáním kasační stížnosti, ani doposud, zaplacen, pročež soud dále výrokem III. tohoto usnesení vyzval stěžovatele ke splnění poplatkové povinnosti a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

[15] Oba soudní poplatky lze zaplatit:

- vylepením kolků na tomto tiskopisu nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je **1020421321**.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Nebude-li poplatek za podání kasační stížnosti (výrok III. tohoto usnesení) ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení **zastaví** [§ 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního]. **K pozdnímu zaplacení soudního poplatku se nepřihlíží.** Soud však řízení nezastaví, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by Vám mohla vzniknout újma, a ve stanovené lhůtě sdělíte soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doložíte, že bez své viny jste nemohl poplatek dosud zaplatit.

Máte-li za to, že jsou u Vás splněny podmínky pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků, můžete ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatku požádat soud o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního).

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

V Brně dne 23. srpna 2021

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu

pokračování

Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 6
Brno

ke sp. zn. **2 As 213/2021**

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: